

Ohlášky – neděle 16. 10. 2022

Dnes prožíváme **29. neděli v mezidobí**.

- Pondělí 17. 10. – **Památka sv. Ignáce Antiochijského, biskupa a mučedníka**
- Úterý 18. 10. – **Svátek sv. Lukáše, evangelisty**
- Příští neděle 23. 10. 2022 bude **30. neděle v mezidobí**.

- Tuto neděle 16. 10. **mše sv. v Sulejovicích NEBUDE.**
- **Misijní neděle** letos připadá na 23. října a na tuto neděli je vyhlášena sbírka na misie. Peníze sesbírané na Světový den misii se všechny odevzdávají příslušné Národní kanceláři PMD.
- Je připraven text Novény k Misijní neděli který je možno si vyzvednout v sakristii nebo stáhnout z www.missio.cz.
- **Misijní Most Modlitby** – Papežská misijní díla v letošním roce zvou všechny farnosti, aby se do společného mostu modliteb za misie zapojili v sobotu **22. října večer, ideálně v 18** hodin. V příloze naleznete podrobnosti. Děkuji všem, kteří se s námi spojí v modlitbě ať už v kostelích, či v rodinách. Podrobnosti naleznete na nástěnce v předsíni nebo na <https://www.missio.cz/aktuality/misijni-most-modlitby-2022-22-rijna/>.
- Ještě stále je možno se přihlásit **na víkend Školy křesťanského života a evangelizace** Marie z Nazaretu, který se koná 21.-23.10. Hájek u Prahy. Plakátek najdete ve vývěsce před kostelem. Registrovat se je možno na: <https://forms.gle/AWpdqcKQwGa5evWN7>

Bohoslužby během týdne

Lovosice, farní kostel sv. Václava

Ne	9:00
	14:00 *
Út, St	16:30
Čt	8:00
Pá	16:30

*** Ne 14:00 - řeckokatolická bohoslužba**
(1. neděle v měsíci + o velkých svátcích)

Sulejovice, filiální kostel Nejsvětější Trojice
3. neděle v měsíci v **8:00**

Farní kavárna vždy v neděli po mši sv.

Setkání nad Bibli v pondělí od 18 h na faře
Náboženství pro školní děti ve středu od 13 h
(děti před 1. sv. přijímáním) a od 14 h

Římskokatolická farnost sv. Václava
v Lovosicích
Zahradní 32/2
41002 Lovosice

IČO: 46772537
farnost.lovosice@seznam.cz
www.farnostlovosice.cz
www.facebook.com/farnostlovosice

P. Mgr. Ladislav Nádvořník SDB
farář, administrátor farnosti
+ 420 603 845 460

Václav

č. 47 (2022)
16. 10. 2022

29. neděle v mezidobí

Týdeník Římskokatolické farnosti sv. Václava
v Lovosicích

Texty k rozjímání z 28. týdne v mezidobí

Neděle 16. 10. - **Lk 18,1-8:** „Budeme se za to modlit“, slibují často křesťané při zprávě o nějaké obtížné situaci. Leckdy si ale ani nevzpomenou. Je to zbožná fráze. Jaký účinek by mělo, kdyby danou věc nejen nesli na srdci, ale vložili do modlitby a ráno i večer po mnoho dnů ji předkládali Bohu? Ba co víc, nemodlili se za ni jen sami, soukromě, ale společně s dalšími? Zkušenost lidí modlitby je ohromující. Jenže my jim nevěříme. Bůh často řeší situaci po svém, jinak, než jsme si představovali. Nicméně není hluchý, koná dobro, když o něj sami usilujeme.

Pondělí 17. 10. - **Lk 12,13-21:** Není naše civilizace postavena na spekulaci s majetkem? Chamtivost a shromažďování je i dnes nebezpečné pro vztah k Bohu i k druhým.

Úterý 18. 10. - **2 Tim 4,9 -17 b:** Jediný Lukáš, „milý lékař“, je v těžké chvíli s Pavlem. Ať je nám vzorem svou stálostí a při spolupráci v církvi! Jeho evangelium vděčíme mimo jiné za vyobrazení Mariiny osobnosti a za zprávy o Ježíšově dětství.

Středa 19. 10. - **Lk 12,39-48:** Když si uvědomím, co vše od Pána mám, musí to vést k povzbuzení ve službě. Rozhodně ne pro strach z ran holí, ale právě kvůli tomu všemu, co mi On dává...

Čtvrtek 20. 10. - **Lk 12,49-53:** Oheň, rozdělení. Různost a nepochopení mezi lidmi – ovšem právě jen kvůli postojům k Ježíšovi – jsou zde jím samým ospravedlnitelné. K Ježíšovu následování nepatří „pohoda“ za každou cenu.

Pátek 21. 10. - **Lk 12,54-59:** Ježíšova výtku „jak to, že dovedete posoudit tuto dobu“ bude určena i mně, pokud se nezměním a ustrnu ve svém zakonzervovaném pojetí víry. Náš Pán i zde nabádá k pochopení procesu dějinnosti, k inkulturaci evangelia.

Sobota 22. 10. – **Lk 13,1-9:** Kolikrát Pán projevil vůči mně svoji trpělivost! Kéž se toto poznání promítne do mého vztahu k bližním. Chci být velkorysejší!

Podobenství o cestě

Když mě Ben a Neal oslovili, vypadalo to, že mají problém s tím, jaké jsou rozdíly mezi různými náboženstvími. Postupně jsme se ale dostali k setkání s Kristem na cestě do Emauz. Tento zážitek mě inspiroval k vytvoření podobenství o cestě, které vám nyní nabízím, abychom si mohli lépe vysvětlit, jak respektovat všechna náboženství.

Je zřejmé, že náboženské zvyklosti z velké míry závisí na místě našeho narození – jsme židé, křesťané, muslimové, hinduisté nebo budhisté převážně díky svým rodinným kořenům.

Ateismus nebo fanatismus?

Někteří lidé na základě tohoto předpokladu usuzují, že všechna náboženství jsou vlastně stejná. Žádné není těm ostatním nadřazené, rozdíly mezi nimi jsou pouze výsledkem jiného vzdělání.

Pokud všechna náboženství vyjdou na stejno, žádné z nich nemůže tvrdit, že má pravdu. A pokud žádné náboženství není pravdivé, není jisté, zda Bůh vůbec existuje. Náboženství je pak spíše výplodem lidské fantazie, protože člověk má ve všech kulturách a civilizacích potřebu vytvářet si nějaké bohy, aby byl schopen čelit úzkostem a nesnázím života na zemi. To je stanovisko ateismu.

A naopak, jsme-li přesvědčeni, že naše náboženství je to jediné správné a má ve všem pravdu, znamená to, že ostatní náboženství jsou více či méně falešná. Z podobného přesvědčení ovšem vzniká vzájemná nesnášenlivost i náboženské války, v tom spočívá nebezpečí náboženského fanatismu.

Paprsek pravdy

Těmto dvěma úskalím se tedy musíme vyhýbat. Vraťme se ale k našemu příkladu cesty. Do Santiaga de Compostela vede mnoho různých cest. Každá je jiná a také každý poutník má jiná očekávání. A stejně jako ve Francii existují čtyři oficiální cesty, na světě existují čtyři hlavní nekřesťanská náboženství: hinduismus, buddhismus, judaismus a islám.

Už během II. vatikánského koncilu v roce 1965 se katolická církev o těchto čtyřech náboženstvích jasně vyjádřila: **Katolická církev neodmítá nic, co je v těchto náboženstvích pravdivé a svaté. S upřímnou vážností se dívá na jejich způsoby chování a života, pravidla a nauky. Ačkoli se v**

mnohém rozcházejí s tím, co ona věří a k věření předkládá, přece jsou nezřídka paprskem Pravdy, který osvěcuje všechny lidi.

Všechna náboženství tedy v sobě mají „paprsek pravdy“, který osvěcuje každého člověka.
(z knihy René-Luca Patnáct podobenství)

Youcat (45. část)

Proč si Ježíš přeje, aby někteří lidé po celý život žili v chudobě, čistotě bez manželství a poslušnosti? Především je zapotřebí říci, že žijí-li v celibátu řeholníci a řeholnice, je to naprosto logické.

Co se týká kněží, v katolických církvích sjednocených s římskou církví existují odpradáвна i kněží ženati. Římskokatolická církev požaduje v posledních zhruba tisíci letech od svých biskupů i kněží celibátní způsob života – a mohla by ho opět změnit. Musela by k tomu však mít opravdu pádné důvody. Je ovšem zapotřebí přiznat, že k prosazení kněžského celibátu nevedly pouze duchovní, nýbrž i politické důvody. Kdyby kněžství bylo zatíženo příbuzenskými vazbami, hrozilo by riziko, že se posvátno stane dědičným rodinným majetkem. Jde tedy o „pouhé“ církevní příkázání. Velkým problémem křesťanství v dnešním světě je to, že se nemyslí na Boží budoucnost – zdá se, že plně postačí žít pouhou světskou přítomností. Chceme mít pouze tento svět, chceme žít pouze v tomto světě. A tak zavíráme dveře před skutečnou velikostí vlastního života. Smyslem celibátu jakožto předzvěsti budoucnosti je právě otevřít dveře, aby se tak svět mohl zvětšit, ukázat skutečnost budoucnosti, kterou však máme žít už nyní jako přítomnost, říká papež Benedikt XVI.

Katolický kněz se vzdává tisícovky žen, ženatý muž se vzdává devíti set devadesáti devíti, říká Gilbert Keith Chesterton (1874-1936).

(z knihy Youcat: Kurz víry)